

ZSOLDOS - ÉNEK

(HERÓDES IDEJÉBŐL)

Mért kell, hogy összetörjem,
ha egyszer megtaláltam?
Mért kell, hogy meggyötörjem,
útjába vetni lábam?
Elbuktatni, elűzni,
üldözni üldözőkkel,
karók hegyére tűzni,
égetni máglyatűzzel,
feloldani a hab közt,
eloldani a szélben,
forgatni rossz szavak közt,
ha végre majd elértem?
Hisz' víz adta a rétnak,
a rét a barna tájnak,
a táj a dajka szélnek,
a szél a manduláknak.
Nagy medvék ölbevették
és tigrisek vigyázták.
— Kicsiny, mezítlen testét,
csak emberek gyalázták. —
Szőlőt hozott a róka,

vízért futott a farkas;
mert ők már tudták róla,
hogy gyengén is hatalmas.
Műs fű feküdt eléje,
a bokrok táncha fogtak;
két ránknyíló szemében
bölcs csillagok forogtak.
S anyám esett szegények,
apám szegény esettek
— reményvesztette fények
fényében fényesedtek ...

S most ő fut én utánam
és én bújok előle!
Ijesztő zsoldos-árnyam
eléje hull a köre ...

S ahogy kibontja vértem
és homlokom letörli,
most már tudom és értem,
hogy mért fogják megölni.

